

2) pārejas periodā no 2002. gada 27. novembra līdz 2010. gada 31. decembrim, kas paredzēts Direktīvas 2001/81 4. pantā,

— ar LES 4. panta 3. punktu un LESD 288. panta 3. punktu, kā arī Direktīvu 2001/81 dalībvalstīm ir noteikts pienākums atturēties īstenot pasākumus, kas varētu būtiski apdraudēt šajā direktīvā paredzētā rezultāta sasniegšanu;

— pats fakts, ka dalībvalstis īsteno īpašu pasākumu attiecībā uz vienu SO₂ un NO_x avotu, šķiet, nevar būtiski apdraudēt Direktīvā 2001/81 paredzētā rezultāta sasniegšanu. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tā tas ir attiecībā uz katru lēmumu izsniegt vides atļauju rūpniecības iekārtas būvniecībai un ekspluatācijai, par kādiem ir pamata lietas;

— ar LESD 288. panta 3. punktu un Direktīvas 2001/81 6. pantu, 7. panta 1. un 2. punktu, kā arī 8. panta 1. un 2. punktu dalībvalstīm ir noteikts pienākums, pirmkārt, izstrādāt, atjaunināt un pēc vajadzības pārstrādāt valsts SO₂ un NO_x emisijas pakāpeniskas samazināšanas programmas, kuras tām ir pienākums darīt pieejamas sabiedrībai un attiecīgajām organizācijām, sniedzot skaidru, saprotamu un viegli pieejamu informāciju, kā arī noteiktajā termiņā paziņot Eiropas Komisijai, un, otrkārt, sagatavot un katru gadu atjaunināt valsts mēroga pārskatus par minēto emisiju un emisijas prognozes 2010. gadam, kuri tām noteiktajā termiņā ir jāpaziņo Eiropas Komisijai un Eiropas Vides aģentūrai;

— ar LESD 288. panta 3. punktu un pašu Direktīvu 2001/81 dalībvalstīm nav noteikts pienākums nedz atteikt vai ierobežot vides atļaujas izsniegšanu rūpniecības iekārtu būvniecībai un ekspluatācijai, par kādām ir pamata lietas, nedz arī īstenot īpašus kompensācijas pasākumus attiecībā uz katru izsniegto šāda veida atļauju, un tā tas ir pat gadījumā, ja tiek pārsniegtas valstīm noteiktā maksimāli pieļaujamā SO₂ un NO_x emisija vai ja ir šādas pārsniegšanas risks;

3) Direktīvas 2001/81 4. pants nav bez nosacījumiem un pietiekami precīzs, lai indivīdi varētu valsts tiesās uz to atsaukties līdz 2010. gada 31. decembrim.

Ar Direktīvas 2001/81 6. pantu tieši skartajiem indivīdiem ir piešķirtas tiesības, uz kurām var atsaukties valsts tiesās, lai varētu panākt, ka pārejas periodā no 2002. gada 27. novembra līdz 2010. gada 31. decembrim dalībvalstis saistībā ar valsts programmām īsteno vai plāno atbilstošu un viendabīgu politiku un pasākumus, kas kopumā var samazināt minēto piesārņojošo vielu emisiju tādējādi, lai tiktu ievērota minētās direktīvas I pielikumā paredzētā valstīm noteiktā maksimāli pieļaujamā emisija vēlākais 2010. gada beigās, un dara ar šo mērķi izstrādātās programmas pieejamas

sabiedrībai un attiecīgajām organizācijām, sniedzot skaidru, saprotamu un viegli pieejamu informāciju.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 26. maija spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-538/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. punkts — Īpaši aizsargājamas teritorijas — Plānu vai projektu, kas var būtiski ietekmēt aizsargātu teritoriju, atbilstošs novērtējums — Plānu vai projektu, uz kuriem attiecas paziņošanas kārtība, atbrīvošana no novērtējuma — Nepareiza transpozīcija)

(2011/C 211/07)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Recchia un A. Marghelis)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvis — T. Materne)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 6. panta 3. punkta noteikumu nepareiza transponēšana — Obligāts ietekmes uz vidi izvērtējums, ja projekts vai plāns ietekmē "Natura 2000" teritoriju

Rezolutīvā daļa:

1) atsevišķām darbībām, kam tiek piemērota paziņošanas kārtība, neprasot veikt atbilstošu ietekmes uz vidi novērtējumu, ja šīs darbības var ietekmēt Natura 2000 teritoriju, Belģijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punktā paredzētos pienākumus;

2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 51, 27.02.2010.